

# uitspraak

---

## RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Bestuursrecht

zaaknummer: NL21.568

### uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

[vreemdeling], eiseres

V-nummer: [V-nummer]

(gemachtigde: mr. I.M. van Kuilenburg),

en

**de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**, verweerder

(gemachtigde: mr. R. Hopman).

### Procesverloop

Bij besluit van 12 januari 2021 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de verlengde procedure afgewezen als kennelijk ongegrond op grond van artikel 31 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) juncto artikel 30b, eerste lid, aanhef en onder c en e, van de Vw 2000.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Zij heeft de voorzieningenrechter daarnaast verzocht een voorlopige voorziening te treffen (NL21.569).

Het onderzoek ter zitting heeft, tezamen met de behandeling van de zaak NL21.569, plaatsgevonden op 11 maart 2021. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

### Overwegingen

1. Eiseres heeft op 6 mei 2018 in Nederland haar asielaanvraag ingediend. Eiseres heeft aan haar asielaanvraag ten grondslag gelegd dat zij [vreemdeling] heet, geboren is op [geboortedatum] 1997 te Eritrea en dat zij de Eritrese nationaliteit heeft. Zij heeft verklaard dat zij gedwongen in militaire dienst heeft gezeten. Eiseres wilde dit niet omdat dit oneindig is, de omstandigheden zwaar zijn en ze is lastig gevallen door haar leidinggevende. Eiseres is daarom ontsnapt en heeft Eritrea vervolgens illegaal verlaten. Zij vreest bij terugkeer wegens het ontduiken van de dienstplicht en het illegaal uitreizen voor gevangenisstraf en/of door de Eritrese autoriteiten gedood te zullen worden.

1. Het asielrelaas van eiseres bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:

- de nationaliteit, identiteit en herkomst van eiseres;
- de ontsnapping van eiseres uit militaire dienst; -
- de illegale uitreis uit Eritrea.

3. Verweerder acht de door eiseres gestelde nationaliteit en herkomst geloofwaardig. Verweerder acht de gestelde identiteit echter ongeloofwaardig. Daartoe stelt verweerder dat eiseres geen onderbouwende documenten heeft overgelegd en dat zij tegenstrijdig heeft verklaard over het al dan niet bezitten van documenten. Daarnaast is uit EU-Vis gebleken dat de buitenlandse vertegenwoordiging van Portugal in Angola eiseres in 2015 het bezit hebben gesteld van een Schengenvisum op basis van het paspoort van eiseres. Het paspoort en het visum zijn op naam gesteld van [vreemdeling], geboren op [geboortedatum 2] 1988 te Eritrea, van Eritrese nationaliteit. Verweerder gaat uit van de juistheid van deze registratie in EU-Vis. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat deze gegevens niet kloppen. Verweerder heeft de overige verklaringen van eiseres daarnaast ongeloofwaardig geacht, omdat deze summier zijn en in strijd zijn met gezaghebbende bronnen. Verweerder acht daarom ongeloofwaardig dat eiseres in militaire dienst heeft gezeten en daaruit is ontsnapt. Ook acht verweerder het door eiseres gestelde illegale vertrek uit Eritrea ongeloofwaardig, nu niet valt uit te sluiten dat zij Eritrea legaal heeft kunnen verlaten met het paspoort dat in 2015 is afgegeven. Daarnaast heeft eiseres tegenstrijdig verklaard over haar uitreis. Verweerder stelt derhalve dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van gegronde vrees voor vervolging, noch dat uitzetting van eisers in strijd is met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tot slot stelt verweerder zich op het standpunt dat eiseres hem heeft misleid over haar identiteit, omdat zij hierover valse informatie heeft verstrekt. Daarnaast heeft eiseres inconsequente en tegenstrijdige, kennelijk valse of duidelijk onwaarschijnlijke verklaringen afgelegd die strijdig zijn met voldoende geverifieerde informatie over het land van herkomst. Daarom heeft verweerder de aanvraag afgewezen als kennelijk ongegrond.

4. Eiseres is het niet eens met het bestreden besluit. Op hetgeen zij heeft aangevoerd zal, voor zover van belang, hierna worden ingegaan.

#### De identiteit van eiseres

5. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat eiseres de door haar gestelde identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Eiseres heeft verklaard [vreemdeling] te zijn, geboren op [geboortedatum] 1997 te Eritrea. Verweerder heeft echter terecht gesteld dat uit het EU-Vis systeem blijkt dat eiseres een Schengenvisum heeft gekregen op grond van een authentiek paspoort dat op naam is gesteld van [vreemdeling], geboren op [geboortedatum 2] 1988 te Eritrea, van Eritrese nationaliteit. Verweerder kon gelet daarop uitgaan van deze identiteitsgegevens. Indien een authentiek paspoort wordt overgelegd, is het aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat er niet van dat paspoort kan worden uitgegaan. De rechtbank wijst daarbij op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), bijvoorbeeld de uitspraak van 6 juli 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:2270). Eiseres is hier niet in geslaagd. Eiseres heeft in beroep juist aangegeven dat ook niet langer betwist wordt dat van de gegevens van het paspoort uit EU-Vis kan worden uitgegaan. De verklaring van eiseres in

het aanmeldgehoor dat zij het paspoort in Soedan via een smokkelaar heeft verkregen, heeft verweerder niet hoeven volgen. Deze verklaring strookt immers niet met het feit dat het paspoort in 2015 is afgegeven en eiseres toen naar eigen zeggen nog in Eritrea was. Eiseres heeft immers verklaard dat zij Eritrea pas op 3 mei 2016 heeft verlaten en naar Soedan is gegaan. Gelet hierop gaat de rechtbank van ook voorbij aan de stelling van eiseres ter zitting dat uit het ambtsbericht 2017 over Eritrea volgt dat er ook mogelijkheden zijn om vanuit buiten Eritrea een paspoort aan te vragen. Bovendien is het paspoort afgegeven op basis van de biometrische gegevens van eiseres zelf.

6. Verweerder heeft verder kunnen betrekken dat eiseres geen enkele poging heeft gedaan om alsnog in het bezit te komen van een paspoort of identiteitskaart om haar gestelde identiteit aan te tonen. Daarnaast heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over het bezit van documenten. Eiseres heeft bijvoorbeeld enerzijds tijdens het eerste gehoor verklaard dat zij geen documenten heeft en dat ze nooit in het bezit is geweest van een identiteitskaart, terwijl zij tijdens het aanmeldgehoor heeft verklaard wel verschillende documenten in haar bezit te hebben (gehad), te weten een identiteitskaart, geboorteakte en schoolpas. Pas in de correcties en aanvullingen op het eerste gehoor heeft eiseres aangegeven dat de informatie uit het aanmeldgehoor niet klopt. Hiermee heeft eiseres echter geen afdoende verklaring gegeven voor de tegenstrijdigheid in deze verklaringen. De stelling van eiseres in beroep dat zij tijdens het eerste gehoor slechts heeft willen aangeven dat zij op dat moment geen documenten meer in bezit had, heeft verweerder gelet op het voorgaande niet hoeven volgen. Niet valt in te zien waarom eiseres dit niet eerder heeft aangegeven.

#### De (ontsnapping uit) militaire dienst

7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat ongeloofwaardig is dat eiseres in militaire dienst zat en daaruit is ontsnapt. Verweerder heeft eiseres kunnen tegenwerpen dat zij hier summier en tegenstrijdige verklaringen over heeft afgelegd. Zo heeft eiseres niet concreet aan kunnen geven wanneer zij door soldaten is opgehaald voor de militaire dienstplicht, maar heeft zij slechts aangegeven dat dit in 2014 is geweest. Nu de militaire dienstplicht de reden is geweest waarom eiseres Eritrea heeft verlaten, kan van haar verwacht worden dat zij hier duidelijker over kan verklaren en – in ieder geval bij benadering – een datum kan noemen. Verweerder heeft ook kunnen betrekken dat eiseres heeft verklaard dat zij werd gezocht voor de militaire dienst en dat zij daarvoor op de vlucht was. Volgens eiseres kwamen er regelmatig soldaten bij haar huis langs die op zoek waren naar haar. De dag voordat zij werd opgehaald kwamen zij zelfs twee keer langs. Gelet hierop valt niet in te zien dat eiseres op het moment dat zij werd opgehaald voor de militaire dienstplicht, gewoon thuis was. Dat eiseres daar was om voor haar vader te zorgen, maakt het voorgaande niet anders. Eiseres wist immers dat zij gezocht werd en dat zij niet meer voor haar vader zou kunnen zorgen als zij zou worden opgehaald. In dit verband heeft verweerder het ook bevreemdend kunnen achten dat eiseres heeft verklaard dat zij is gestopt met school om voor haar ouders te zorgen, terwijl het algemeen bekend is dat iemand in militaire dienst moet als met school wordt gestopt. Dat de militaire dienst niet in alle gevallen direct aansluitend op het stoppen met school volgt, maakt dit niet anders.

8. Verweerder heeft eiseres ook terecht tegengeworpen dat zij summier en slechts in het algemeen heeft verklaard over haar taken tijdens militaire dienst, te meer nu zij stelt twee jaar in dienst te hebben gezeten. Eiseres heeft tijdens het nader gehoor aangegeven dat

ze voornamelijk hout heeft gehaald en boodschappen heeft geregistreerd. Verweerder heeft zich op het standpunt kunnen stellen dat het vreemd is dat de werkzaamheden zich gedurende haar tweejarige dienstplicht hebben beperkt tot deze werkzaamheden. Niet valt in te zien dat eiseres hier niet gedetailleerder over kan verklaren. Eiseres heeft bovendien tegenstrijdig verklaard over de taken die zij tijdens haar dienstplicht gehad zou hebben. Zo heeft eiseres in het aanmeldgehoor aangegeven dat zij stand-by stond – waarbij zij overigens niet aan kon geven wat dit precies betekent – terwijl ze tijdens het nader gehoor heeft aangegeven dat ze voornamelijk hout heeft gehaald en boodschappen heeft geregistreerd. Dat eiseres in beroep aangeeft wat wordt bedoeld met ‘stand-by staan’, doet aan het voorgaande niet af. Niet is gebleken waarom zij dit niet eerder naar voren heeft kunnen brengen. Ook over het krijgen van verlof heeft eiseres wisselende verklaringen afgelegd. Tijdens het nader gehoor heeft eiseres aangegeven dat je geen verlof kan krijgen als je ziek bent, terwijl ze vervolgens aangeeft dat zij wel verlof heeft gekregen omdat ze ziek was. Hoewel uit het ambtsbericht 2017 over Eritrea blijkt dat verlof op basis van willekeur wordt toegekend, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank wel op het standpunt kunnen stellen dat niet valt in te zien dat eiseres maar liefst tien keer verlof zou hebben gekregen terwijl zij ook heeft aangegeven dat zij heel vaak zou zijn ontsnapt uit militaire dienst.

9. Over de gestelde ontsnappingen heeft eiseres ook summier verklaringen afgelegd. Bovendien is het ongerijmd dat eiseres keer op keer kon ontsnappen zonder dat zij niet extra in de gaten werd gehouden. Eiseres heeft ook geen documenten overgelegd waarmee zij kan aantonen dat zij in militaire dienst zat, terwijl uit de Algemene Ambtsberichten 2018 en 2020 over Eritrea blijkt dat dienstplichtigen zogenaamde ‘manqasaqasi’ (travel permits) krijgen van het ministerie van Defensie. De stelling van eiseres ter zitting dat niet van deze informatie kan worden uitgegaan, omdat in het ambtsbericht 2020 ook is aangegeven dat over deze informatie geen eenduidige conclusie mogelijk is, volgt de rechtbank niet. Uit het ambtsbericht volgt namelijk dat deze conclusie ziet op de omstandigheid dat uit sommige bronnen blijkt dat dienstplichtigen in het bezit zijn van een manqasaqasi én een identiteitskaart, terwijl uit andere bronnen blijkt dat dienstplichtigen uitsluitend in het bezit zijn van een manqasaqasi. Ten slotte heeft verweerder kunnen betrekken dat uit EU-Vis is gebleken dat het paspoort waarmee eiseres het visum voor Portugal heeft aangevraagd, is afgegeven op 13 maart 2015. Zoals reeds is overwogen, zat eiseres volgens haar eigen verklaringen op dat moment in militaire dienst. Verweerder heeft het ongeloofwaardig kunnen achten dat eiseres onder deze omstandigheden een paspoort heeft kunnen verkrijgen, nu uit het Algemeen Ambtsbericht 2017 over Eritrea volgt dat dienstplichtigen geen paspoort kunnen aanvragen. De stelling van eiseres in beroep dat het wel mogelijk is om een paspoort te kunnen verkrijgen buiten Eritrea, volgt de rechtbank gelet op het voorgaande evenmin. Zoals hiervoor is overwogen zat eiseres op het moment van verkrijgen van het paspoort in militaire dienst in Eritrea, dus heeft zij gelet op haar eigen verklaringen het paspoort niet vanuit het buitenland kunnen verkrijgen.

#### De illegale uitreis uit Eritrea

10. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder de door eiseres gestelde illegale uitreis uit Eritrea niet ten onrechte ongeloofwaardig geacht. Verweerder heeft in dit verband terecht opgemerkt dat, nu niet geloofwaardig wordt geacht dat eiseres in militaire dienst zat ten tijde van haar vertrek, dit ook afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaring dat zij om die reden Eritrea op illegale wijze zou hebben verlaten. Daarnaast heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat niet valt uit te sluiten dat eiseres

op 3 mei 2016 Eritrea legaal heeft kunnen uitreizen met het paspoort dat in 2015 aan haar is afgegeven. Eiseres heeft bovendien tegenstrijdige verklaringen afgelegd over verschillende aspecten van de uitreis. Zo heeft eiseres tijdens het aanmeldgehoor aangegeven dat er tijdens de uitreis geen controles zijn geweest, terwijl zij tijdens het eerste gehoor stelt twee keer gecontroleerd te zijn. Eiseres heeft ook niet aan kunnen geven waar en wanneer deze controles precies hebben plaatsgevonden. Hierbij is het bovendien opvallend dat eiseres heeft verklaard dat zij steeds weer door mocht reizen, terwijl ze stelt illegaal gereisd te hebben. Ook over het reisgezelschap heeft eiseres wisselende verklaringen afgelegd. Tijdens het eerste gehoor heeft eiseres aangegeven dat ze met vier personen in een auto heeft gezeten, terwijl ze in het aanmeldgehoor aangeeft dat ze met z'n tweeën in de auto zaten. Daarbij zou ze eerst door haar neef zijn gebracht, terwijl eiseres later weer verklaart dat ze door een chauffeur is gebracht. Eiseres heeft ten slotte tegenstrijdig verklaard over de reisduur. Zo heeft ze enerzijds aangegeven dat ze vanuit Asmara met de auto naar Soedan is gegaan en dat ze daar in de avond is aangekomen. Anderzijds heeft eiseres verklaard dat ze een week zou hebben gereisd vanuit Asmara naar Soedan. Eiseres heeft geen verklaring kunnen geven voor deze tegenstrijdige verklaringen.

11. Nu verweerder niet ten onrechte ongeloofwaardig heeft geacht dat eiseres illegaal is uitgereisd, bestaat er ook geen aanleiding voor het oordeel dat eiseres hierdoor risico loopt op ernstige schade bij terugkeer.

#### Risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bij terugkeer

12. Voor zover eiseres betoogt dat zij bij gedwongen terugkeer naar Eritrea onder de aandacht zal komen van de Eritrese autoriteiten waardoor er een situatie zal ontstaan die strijdig is met artikel 3 van het EVRM, volgt de rechtbank dit niet. Uit paragraaf C7/11.8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) volgt immers dat gedwongen terugkeer van vreemdelingen naar Eritrea niet zal plaatsvinden.

13. In geschil is verder of eiseres bij vrijwillige terugkeer naar Eritrea een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

14. De rechtbank overweegt dat verweerder – gelet op voorgaande overwegingen – het asielrelaas van eiseres terecht ongeloofwaardig heeft geacht. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit dus op het standpunt kunnen stellen dat ongeloofwaardig is dat eiseres in militaire dienst heeft gezeten, dat ze is ontsnapt en dat ze illegaal is uitgereisd. Eiseres heeft in de zienswijze echter aangegeven dat ze, gelet op haar leeftijd en het feit dat zij niet onder een vrijstelling van de dienstplicht valt, bij terugkeer naar Eritrea de dienstplicht alsnog (verder) zal moeten vervullen en dat die omstandigheid op zich al een schending van artikel 3 van het EVRM oplevert. Ter onderbouwing heeft eiseres verwezen naar de uitspraak van het CAT van 22 januari 2019 (CAT/C/65/D/811/2017) en een rapport van EASO, “Eritrea: National service exit and return” van september 2019. Verweerder is in het bestreden besluit niet specifiek op deze stelling van eiseres ingegaan, maar heeft zich slechts op het standpunt gesteld dat de beredenering van eiseres uitgaat van een illegale uitreis, dat die niet aannemelijk is gemaakt en dat daarom niet kan worden geconcludeerd dat eiseres bij terugkeer zal worden blootgesteld aan schending van artikel 3 van het EVRM. De rechtbank is gelet hierop van oordeel dat er op dit punt sprake is van een motiveringsgebrek. Gelet hierop is het beroep gegrond en dient het bestreden besluit te worden vernietigd vanwege strijd met artikel 3:46 van de Awb.

15. De rechtbank zal, vanuit het streven naar finale geschilbeslechting, beoordelen of aanleiding bestaat de rechtsgevolgen van het te vernietigen besluit in stand te laten.

16. Ter zitting heeft verweerder het standpunt ingenomen dat eiseres bij terugkeer niet te vrezen heeft voor een situatie in strijd met artikel 3 van het EVRM, omdat ze een paspoort heeft kunnen verkrijgen en uit het Algemeen Ambtsbericht 2017 over Eritrea volgt dat pas een paspoort kan worden verkregen als is voldaan aan de militaire dienstplicht. Verweerder gaat er derhalve vanuit dat eiseres de dienstplicht al heeft voltooid, zodat zij bij terugkeer niet opnieuw in militaire dienst zal moeten. De rechtbank kan dit standpunt van verweerder echter niet rijmen met verweerders eerder ingenomen standpunt in het bestreden besluit, waarvan het voornemen deel uit maakt, dat ongeloofwaardig is dat eiseres in militaire dienst zat. Verweerders standpunt ter zitting is derhalve geen afdoende reactie op de beroepsgrond van eiseres dat zij bij terugkeer een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM omdat zij in militaire dienst zal moeten. Verweerder heeft daarnaast ter zitting – nadat de rechtbank hier uitdrukkelijk om heeft gevraagd – gesteld dat het enkele feit dat eiseres dienstplichtig is, op zichzelf gezien geen schending oplevert van artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft dit echter enkel gesteld, maar niet nader onderbouwd. Gelet op het voorgaande – en de door eiseres ter onderbouwing van haar standpunt ingebrachte uitspraak van het CAT en rapport van EASO – dient verweerder dit standpunt nader te motiveren.

17. Gelet hierop ziet de rechtbank geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb in stand te laten.

18. Het beroep is gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd met betrekking tot de kennelijke afdoeningsgrond van de asielaanvraag in het bestreden besluit behoeft derhalve geen bespreking meer.

19. Omdat het beroep gegrond is, ziet de rechtbank aanleiding om verweerder te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.068,00 (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen op de zitting, met een waarde per punt van € 534,00 en een wegingsfactor 1).

## **Beslissing**

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak; - veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.068,00.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H. van Marle, rechter, in aanwezigheid van K. Postema, griffier.

---

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

22 maart 2021

|                                                         |
|---------------------------------------------------------|
| Mr. R.H. van Marle<br>Rechter<br>Rechtbank Oost-Brabant |
|---------------------------------------------------------|

|                                                  |
|--------------------------------------------------|
| K. Postema<br>Griffier<br>Rechtbank Oost-Brabant |
|--------------------------------------------------|

**Documentcode: DSR14498756**

**Rechtsmiddel**

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen één week na de dag van bekendmaking.